

РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. София, 23.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-26, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Илиана Станкова

при участието на секретаря Виктория Цв. Каменова
като разгледа докладваното от Илиана Станкова Търговско дело № 20221100901856 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба на длъжника „Н.н.“ ЕООД, с твърдение за наличие на непогасени публичноправни парични задължения, които не могат да бъдат удовлетворени поради настъпила неплатежоспособност на търговеца. Моли съда да постанови решение, с което да обяви неплатежоспособността на дружеството и да открие за него производство по несъстоятелност, като на основание 629 б ТЗ производството бъде спряно, тъй като не разполага с имущество за покриване на първоначалните разноски.

Съдът, като прецени събраните доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо задължение от вида, определен в разпоредбата на чл. 608 ТЗ. Това състояние трябва да не е временно /арг.чл. 631 ТЗ/ и именно то да е в причинна връзка с неизпълнението. Липсата на изпълнение сама по себе си не сочи на състояние на неплатежоспособност, то е налице, само ако неизпълнението се дължи на влошеното финансово състояние на длъжника.

На 23.08.2022 г. на „Н.н.“ ЕООД е издаден ревизионен акт за задължения за ДДС за периода 01.06.2018 г. – 30.06.2021 г. за сумата в размер на 29829,03 лева и лихви в размер на 5602,71 лева, който акт по твърдения на молителя е влязъл в сила. Според заключението на СИЕ към настоящия момент са налице непогасени публични задължения на дружеството в общ размер от 30148,54 лв, като дружеството е спряло плащанията и

осъществяването на търговската си дейност в края на м. септември 2022 г.

Съгласно презумпцията на чл. 608, ал. 2 ТЗ, неплатежоспособността се предполага, когато търговецът е спрял плащанията на задължения от посочения в чл. 608 ТЗ вид.

Презумпцията за неплатежоспособност, свързана с установеното спиране на плащанията (чл. 608, ал. 3 ТЗ), не беше оборена от служебно събраните писмени доказателства и от заключението на приетата СИЕ. Установи се, че дружеството не притежава право на собственост върху недвижими имоти и МПС, както и че наличните парични средства по банкови сметки са в минимален размер (6 000,00 лв.). Наред с това молителят е преустановил осъществяването на търговската си дейност. В резултат от това дружеството се е декапитализирало, а **коефициентите му за ликвидност за последната една година са значително под референтните стойности.**

При тези факти може да се заключи, че по отношение на молителя е налице състояние на неплатежоспособност като икономическо понятие. Осъществен е юридическият критерий за трайност на състоянието – молителят не осъществява търговска дейност, която да е източник на доходи, нито има активи, с които да възстанови осъществяването ѝ. Тези факти дават основание на съда да заключи, че състоянието на неплатежоспособност не е временно, а необратимо.

Ето защо молбата за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност следва да бъде уважена.

Относно началната дата на неплатежоспособността:

С аргумент от чл. 608, ал. 1 ТЗ следва да се приеме, че началната дата на неплатежоспособността е датата, на която длъжникът не е бил в състояние да изпълни изискуемо парично вземане от посочения вид. Доколкото самото неизпълнение не е достатъчно за този извод, то за определяне на началната дата съдът следва да издири този времеви момент, в който едновременно са налице и двата елемента на неплатежоспособността – наличие на непогасено изискуемо задължение по чл. 608, ал. 1 ТЗ и финансова невъзможност за погасяването му, която има траен характер.

В случая се установява, че финансовото състояние на ответника е влошено, като отрицателни коефициенти на ликвидност се установяват още към 31.12.2022 г. и тенденцията се запазва до края на изследвания период. Нещо повече – коефициентите на ликвидност са значително под референтната стойност, което сочи на тежестта на настъпилото влошаване. Доколкото съгласно чл. 608, ал. 3 ТЗ неплатежоспособността може да настъпи и при частични плащания, то наличието на плащания след 30.09.2022 г. не е основание да се приеме, че към този момент не е било налице състояние на неплатежоспособност. Очевидно е, че задълженията в голям размер са непогасени, а дейността на дружеството преустановена. Следователно частичните плащания са били или спорадични, или в погашение на малък дял от задълженията. Поради това съдът приема, че за дата на неплатежоспособността следва да се определи тази най-ранна доказана дата, към която едновременно са били налице непогасени задължения в голям размер и влошено състояние – а именно 31.12.2022 г.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ:

По аргумент от чл. 639б, ал. 4 ТЗ на този етап от производството „налично имущество“ по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите, т.е. предполага такова да е възможно да бъде сформирано. Наред с това, предвид разпоредбата на чл. 193 ДОПК за налично не може да се счита това имущество, което е запорирано по реда на ДОПК (тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност).

От заключението на СИЕ се установява, че са налице блокирани парични средства в размер на около 6 000 лв., които видно от приложения към молбата по чл. 625 ТЗ баланс се касае за парични средства по безсрочни сметки. Видно от писмо на НАП 06.12.202 г. и посочените в него постановления за налагане на обезпечителни мерки и за тяхното продължаване е наложен заповор върху банковите сметки на длъжника, като не са започнали действия по принудително изпълнение.

Предвид изложеното, в настоящия случай длъжникът не разполага с налични парични средства за покриване разносните в производството по несъстоятелност, тъй като наличните парични средства са запорирани по реда на ДОПК.

В указания с определение от 13.03.2023 г. срок не е внесена определената сума за покриване на началните разноски.

Ето защо съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ. Така мотивиран и на основание чл. 632, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на „Н.н.“ ЕООД, ЕИК ****.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността 31.12.2022 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност по отношение на „Н.н.“ ЕООД, ЕИК ****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на предприятието на „Н.н.“ ЕООД, ЕИК ****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ „Н.н.“ ЕООД, ЕИК ****.

СПИРА производството по т.д. № 1856/2022 г. по описа на СГС, ТО, 26 състав.

УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА „Н.н.“ ЕООД, ЕИК ****, да заплати по сметка на съда сумата от 250 лв. държавна такса, която на основание чл. 620, ал. 1, изр. 2 ТЗ да бъде събрана от масата на несъстоятелността при разпределение на

имуществото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в седемдневен срок от вписването му в търговския регистър пред Апелативен съд – гр. София.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Съдия при Софийски градски съд: _____